ദൈവമഹത്വത്തിനായി ജീവിക്കുക-സാക് പുന്നൻ

WFTW Malayalam 9 May 2010

www.jeevamozhikal.org

കർത്താവ് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനയിൽ ആദ്യംതന്നെ പറയുന്നത് "അങ്ങയുടെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ" എന്നാണ്. യേശുകർത്താവിന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ താല്പര്യവും ആഗ്രഹവും ഇതുതന്നെ ആയിരുന്നു. അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു: "പിതാവേ അങ്ങയുടെ നാമം മഹത്വപ്പെടുത്തേണമെ". പിന്നീടു ക്രൂശിന്റെ മാർഗ്ഗം തെരഞ്ഞെടുത്തു. കാരണം, അതായിരുന്നു പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തിലേക്കുള്ള വഴി. യേശുകർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന പ്രധാന താൽപര്യവും ഇതായിരുന്നു. "പിതാവിനു മഹത്വം കൊടുക്കുക."

അവിടുന്നു ചെയ്തതെല്ലാം പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വിശുദ്ധിക്കായി മാറ്റിവെച്ച പ്രത്യേകഭാഗമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. എല്ലാം വിശുദ്ധമായിരുന്നു. താൻ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെതന്നെ ഒരു മരപ്പണിക്കാരന്റെ ജോലിയും ദൈവമഹത്വത്തിനായി ചെയ്തു. യേശുവിന് എല്ലാ ദിവസവും വിശുദ്ധമായിരുന്നു. തന്റെ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെലവഴിക്കുന്ന പണവും ദൈവവേലയ്ക്കുള്ള പണംപോലെ വിശുദ്ധമായിക്കണ്ടു.

യേശു എല്ലാ സമയത്തും ഹൃദയത്തിൽ തികഞ്ഞ സ്വസ്ഥത അനുഭവിച്ചു. കാരണം, അവിടുന്നു പിതാവിന്റെ മഹത്വവും പിതാവിന്റെ അംഗീകാരവും മാത്രമാണ് എപ്പോഴും അന്വേഷിച്ചത്. അവിടുന്നു പിതാവിന്റെ മുമ്പിലാണ് ജീവിച്ചത്. മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിലുള്ള മാനമോ മനുഷ്യരുടെ പ്രശംസയോ ഒന്നും ആഗ്രഹിച്ചില്ല. "സ്വയമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നവൻ സ്വന്തമഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നു" എന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്(യോഹ.7:18).

യേശു തന്റെ പിതാവിന്റെ പദ്ധതിക്കായി കാത്തിരുന്നു. അതു മാത്രമല്ല, ആ പദ്ധതിയുടെ പൂർത്തീകരണത്തിനുള്ള ശക്തിക്കായും കാത്തിരുന്നു. അങ്ങനെ അവിടുന്നു പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ദൈവശക്തിയാൽ ചെയ്തു. അതു മാത്രമല്ല, മഹത്തായ പല നേട്ടങ്ങൾക്കും ശേഷം യേശു പിതാവിനു മഹത്വം കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പോയി. തന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം പിതാവിനുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിച്ചു. അവിടുന്നു മനുഷ്യരുടെ മാനം തേടുകയോ അതു തനിക്കു ലഭിച്ചപ്പോൾ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല.(യോഹ.5:41; 8:50). തനിക്കു പ്രശസ്തി വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്നു പിതാവിനു മഹത്വം കൊടുക്കുവാൻ മലമുകളിലേക്കു ഒഴിഞ്ഞുപോയി.(ലൂക്കോ.5:15,16). പിതാവിനുള്ള മഹത്വത്തിൽ ഒരിക്കലും സ്പർശിക്കയില്ല എന്ന് അവിടുന്ന് ഉറച്ചിരുന്നു. ഇത്തരം ഒരു മനോഭാവം ഈ ഭൂമിയിലെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ തുടർച്ചയായി ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് യേശുവിനു സത്യസന്ധമായി ഇങ്ങനെ പറയാൻ കഴിഞ്ഞു "പിതാവേ, ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തി."(യോഹ.17:4). അവിടുന്നു ഭൂമിയിലേക്കു വന്നത് ഒരു മനുഷ്യനായി പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടിയാണ്. അതു തന്റെ ലക്ഷ്യമായി ഓരോ ദിവസവും കണ്ടുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചത്. എന്തു നഷ്ടം സഹിച്ചാലും പിതാവു മാത്രം മഹത്വപ്പെടണം എന്ന എരിവോടെ അവിടുന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒടുവിൽ പിതാവ് സ്വർഗ്ഗത്തിലെന്നപോലെ ഭൂമിയിലും മഹത്വപ്പെടുവാനും ഉയർത്തപ്പെടുവാനും ഇടയാകുംവണ്ണം അവിടുന്നു മരിച്ചു.

തനിക്കുശേഷം തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ താൻ ചെയ്തതിലും മഹത്തായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു വഴി ഒരുക്കിക്കൊണ്ട് യേശു പിതാവിനു മഹത്വം നൽകുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. മഹത്തായ ആ പ്രവൃത്തിയെന്തെന്നാൽ സഭ പണിയുക എന്നതാണ്. അതിലെ അംഗങ്ങൾ പിതാവും പുത്രനും ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒന്നാകുക എന്നതാണ്(യോഹ.17: 21–23). യേശുവിന്റെ ഭൂമിയിലെ ജീവിതകാലത്തു പിതാവും പുത്രനും ഒന്നായിരുന്നതു പോലെ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർക്കുപോലും ഒന്നാകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവരെല്ലാം അവരുടെ സ്വന്ത താത്പര്യം അന്വേഷിച്ചു. എന്നാൽ പെന്തക്കോസ്തുനാളിനുശേഷം ശിഷ്യന്മാരിൽ പലരും അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ ഒന്നായിത്തീർന്നു. ഇതാണ് വലിയ പ്രവൃത്തി. മറ്റുള്ളവർ വലിയ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിന് യേശു വഴിയൊരുക്കി. അവിടുന്നു തന്റെ മരണത്താൽ അടിസ്ഥാനമിട്ടു; ശിഷ്യന്മാർ അതിന്മേൽ പണിതു.

യേശുവിനു സ്വാർത്ഥതാത്പര്യം ഒട്ടും ഇല്ലായിരുന്നു. താൻ എന്തു പ്രവൃത്തി ചെയ്താലും പിതാവിനു മഹത്വം ലഭിക്കണമെന്നല്ലാതെ അതിന്റെ മേൽ എന്തെങ്കിലും പ്രശംസ മറ്റാർക്കെങ്കിലും ലഭിച്ചാൽ പോലും യേശുവിന് ഒരു പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല. ഇന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതിനും ക്രിസ്തുവിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്കു സഭ പണിയപ്പെടുന്നതിലും ഈ ആത്മാവാണ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്.

യേശു പൂർണ്ണമായും പിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ മാത്രമാണ് ജീവിച്ചത്. മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ശേഷം തന്നെ ക്രൂശിച്ചവരുടെ മുമ്പാകെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ അവിടുന്നു ശ്രമിച്ചില്ല. ലോകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിലും യഹൂദനേതാക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിലും യേശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷ ഒരു പരാജയമായിരുന്നു. യേശു ഒരു ജഡികനായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം തന്നെ ക്രൂശിച്ച മതനേതാക്കന്മാരുടെ മുമ്പിൽ തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി അവരോട് എതിരിടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവിടുന്ന് അതു ചെയ്തില്ല. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ മാത്രമാണ് യേശു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. ലോകത്തിനു മുമ്പിൽ യേശുവിനെ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ട സമയം ഇനിയും ആയിട്ടില്ല. അതിനായി കാത്തിരിക്കുവാൻ യേശു തയ്യാറുമാണ്. ആ സമയം ഇപ്പോഴും ആയിട്ടില്ല.

യേശു ഇപ്പോഴും ലോകത്തിനു മുമ്പിൽ തെറ്റിധരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. പല ആളുകളും കരുതുന്നത് യേശുവിന്റെ ജീവിതം ഒരു പരാജയം ആയിരുന്നു എന്നാണ്. അവിടുന്നു മനുഷ്യജീവിതം ഒരു പുൽത്തൊട്ടിലിൽ ആരംഭിച്ച് രണ്ടു കള്ളന്മാരുടെ നടുവിൽ ഏറ്റവും നിന്ദ്യമായ ക്രൂശുമരണത്തിൽ അവസാനിച്ചു. ഈ ലോകം അവസാനം യേശുവിനെ കണ്ടത് അങ്ങനെയാണ്. പിതാവു മഹത്വപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ ഒരു പരാജയമാകുവാൻ യേശു തയ്യാറായിരുന്നു. മനുഷ്യരുടെ പ്രശംസയ്ക്കുവേണ്ടിയല്ല അവിടുന്നു ജീവിച്ചതും ശുശ്രൂഷിച്ചതും. അതുകൊണ്ട് പിതാവ് ഒരുനാൾ യേശുവിനെ സകലമഹത്വത്തോടും കൂടി പരസ്യമായി വെളിപ്പെടുത്തും. ആ നാളിൽ എല്ലാ മുട്ടും അവിടുത്തെ മുമ്പിൽ വണങ്ങും. എല്ലാ നാവും യേശു അണ് കർത്താവ് എന്നേറ്റുപറയും. അതുപോലും പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനായിരിക്കും(ഫിലി.2: 11).

മൊഴിമാറ്റം: സാജു ജോസഫ്